

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

IV. ÚS 530/2025-25

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Ladislava Dudíťa (sudca spravodajca) a sudcov Libora Duľu a Rastislava Kaššáka v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa **UVER s.r.o.**, Čremchová 2F, Bratislava, zastúpeného MP Legal s. r. o., Digital Park II, Einsteinova 25, Bratislava, proti postupu Okresného súdu Nové Zámky v konaní vedenom pod sp. zn. 4Er/606/2005 takto

rozhodol:

- Postupom Okresného súdu Nové Zámky v konaní vedenom pod sp. zn. 4Er/606/2005 **bolo porušené** základné právo sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd, právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, ako aj základné právo na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd.
- Sťažovateľovi **priznáva** finančné zadosťučinenie v sume **5 000 eur**, ktoré mu **je** Okresný súd Nové Zámky **povinný** zaplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.
- Okresný súd Nové Zámky **je povinný** nahradiť sťažovateľovi trovy konania v sume **949,17 eur** a zaplatiť ich právnomu zástupcovi sťažovateľa do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.
- Vo zvyšných častiach ústavnej sťažnosti **nevyhovuje**.

Odôvodnenie:

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa, skutkový stav veci a sťažnostná argumentácia

- Uznesením ústavného súdu č. k. IV. ÚS 530/2025-17 zo 14. októbra 2025 bola na ďalšie konanie prijatá ústavná sťažnosť sťažovateľa, ktorou sa domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd (ďalej len „listina“),

svojho práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“), ako aj základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a čl. 36 ods. 1 listiny postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 4Er/606/2005. Sťažovateľ žiada, aby ústavný súd prikázal okresnému súdu konať v napadnutom konaní bez zbytočných prietáhov. Zároveň žiada o priznanie finančného zadosťučinenia vo výške 15 000 eur a náhrady trov konania.

2. Z ústavnej sťažnosti a jej príloh vyplýva, že sťažovateľ vystupuje v procesnom postavení oprávneného v exekučnom konaní vedenom pred okresným súdom, ktoré bolo začaté na základe jeho návrhu na vykonanie exekúcie doručeného exekútorovi 26. októbra 2005. Exekútor vydal 14. decembra 2005 príkaz na vykonanie exekúcie predajom nehnuteľností tvoriacich predmet exekúcie, ktoré boli v čase doručenia návrhu na vykonanie exekúcie aj v čase vydania príkazu na vykonanie exekúcie v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov povinného a jeho vtedajšej manželky.

3. Dňa 21. mája 2012 bola okresnému súdu doručená žaloba, ktorou sa vtedajšia manželka povinného domáhala vylúčenia spoluvlastníckeho podielu k nehnuteľnosti vo výške jednej polovice z exekúcie. Žaloba bola právoplatne zamietnutá rozsudkom okresného súdu č. k. 9C/129/2012-136 z 24. marca 2014 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Nitre č. k. 8Co/616/2014-175 z 5. novembra 2015. V priebehu súdneho konania doručila manželka povinného 8. januára 2014 okresnému súdu návrh na povolenie odkladu exekúcie, o ktorom okresný súd do dňa podania ústavnej sťažnosti, teda po viac ako jedenástich rokoch od jeho podania, nerozhodol.

4. Sťažnostná argumentácia je založená na tvrdenom porušení označených práv zbytočnými prietáhmi okresného súdu v exekučnom konaní, ktorý ani za viac ako 11 a pol roka od podania návrhu na povolenie odkladu exekúcie o ňom nerozhodol. Sťažovateľ zrekapituloval priebeh exekučného konania, pričom osobitne poukázal na skutočnosť, že okresný súd bol na prietahy pri rozhodovaní o návrhu minimálne štyrikrát upozornený, a to prostredníctvom exekútora či zaslaných urgencií. Sťažovateľ nemá vedomosť o tom, že by okresný súd okrem doručenia návrhu sťažovateľovi po viac ako 11 a pol roku pri samotnom rozhodovaní o návrhu urobil akýkoľvek úkon smerujúci k rozhodnutiu o ňom.

5. Rozhodovanie o návrhu pritom nemožno považovať za právne ani skutkovo zložité. Prietahy v konaní neboli nepochybne zapríčinené správaním sťažovateľa, keďže okresný súd mu doručil na vyjadrenie návrh až po 11 a pol roku od jeho podania. Podanie návrhu pritom efektívne zabránilo dražbe nehnuteľnosti, ktorá sa mala konať 24. januára 2014 a dodnes nebola vykonaná, pričom jediným dôvodom brániacim dražbe nehnuteľnosti a vo všeobecnosti v pokračovaní v exekúcii je práve podaný návrh. Ak by okresný súd nebol v konaní nečinný, sťažovateľ mohol už niekoľko rokov mať minimálne čiastočne vymoženú pohľadávku, ktorú dôvodne uplatnil v exekúcii.

II.

Vyjadrenie okresného súdu

6. Predsedníčka okresného súdu zrekapitulovala priebeh označeného exekučného konania. Zároveň uviedla, že po podaní návrhu na odklad exekúcie 9. januára 2014 bol spis až do 30. mája 2017 pripojený ku konaniu sp. zn. 9C/129/2012. Napriek tomu je nepochybné, že okresný súd vykonal relevantný úkon k rozhodnutiu až 19. augusta 2025. Je taktiež nepochybne na škodu veci, že

oprávnený neupozornil na nečinnosť súdu podaním sťažnosti podľa zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o súdoch“), ktorá by rozhodne napravila pochybenie súdu. Napriek tomu navrhuje ústavnej sťažnosti nevyhovieť, keďže okresný súd rozhodol uznesením z 30. októbra 2025, čím bola právna neistota sťažovateľa odstránená. Všetky ďalšie úkony budú sledované v pravidelných mesačných intervaloch, a to tak, aby každý z nich bol vykonaný promptne a bez meškania.

7. Ústavný súd nepovažoval za účelné vyzývať sťažovateľa na zaujatie stanoviska k vyjadreniu, keďže jeho obsah nevedol k pochybnostiam o potrebe vyhovieť ústavnej sťažnosti v jej esenciálnej podstate (porušenie označených práv).

III.

Posúdenie dôvodnosti ústavnej sťažnosti

8. Podstata námietok sťažovateľa v súvislosti s namietaným porušením označených práv podľa ústavy, listiny a dohovoru je založená na existencii zbytočných prietáhov zo strany okresného súdu pri rozhodovaní o návrhu na odklad exekúcie.

9. Ústavný súd si pri výklade základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov garantovaného v čl. 48 ods. 2 ústavy osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“) k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o právo na prejednanie veci v primeranej lehote, preto v obsahu týchto práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť. Ústavný súd pri rozhodovaní o ústavných sťažnostiach namietajúcich porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov, resp. práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote vychádza zo svojej ustálenej judikatúry, v súlade s ktorou účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia všeobecného súdu. Samotným prerokovaním veci na súde sa právna neistota osoby domáhajúcej sa rozhodnutia neodstraňuje. K stavu právnej istoty dochádza zásadne až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iným zákonom predvídaným spôsobom, ktorý znamená nastolenie právnej istoty inak ako právoplatným rozhodnutím súdu.

10. Priznanie práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zakladá povinnosť súdu aj sudcu na organizovanie práce tak, aby sa toto právo objektívne realizovalo, preto je základnou povinnosťou súdu a sudcu zabezpečiť taký procesný postup v súdnom konaní, ktorý čo najskôr odstráni stav právnej neistoty, kvôli ktorému sa účastník (strana sporu) obrátil na súd so žiadosťou o jeho rozhodnutie. Táto povinnosť súdu a sudcu vychádza v civilnom konaní, a tým subsidiárne aj v exekučnom konaní, najmä zo zásady vyplývajúcej z čl. 17 a § 157 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“). V zmysle čl. 17 CSP „súd postupuje v konaní tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá, predchádza zbytočným prietahom, koná hospodárne a bez zbytočného a neprimeraného zaťažovania strán sporu a iných osôb“ a v zmysle § 157 ods. 1 CSP „súd postupuje v konaní tak, aby sa mohlo rozhodnúť rýchlo a hospodárne, spravidla na jedinom pojednávaní s prihliadnutím na povahu konania“.

11. Pri posudzovaní otázky, či v súdnom konaní došlo k zbytočným prietahom v konaní, a tým aj k porušeniu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, ústavný súd v súlade so svojou doterajšou judikatúrou spravidla zohľadňuje tri základné kritériá, ktorými sú (i) právna a faktická zložitosť veci, o ktorej súd rozhoduje, (ii) správanie účastníka

súdneho konania a (iii) postup samotného súdu. V súlade s judikatúrou ESĽP v rámci prvého kritéria ústavný súd prihliada aj na predmet sporu (povahu veci) v posudzovanom konaní a jeho význam pre sťažovateľa.

12. Pokiaľ ide o kritérium právnej a faktickej zložitosti veci, po právnej stránke ide o vec, ktorá patrí k štandardnej agende všeobecných súdov. Zo sťažnostnej argumentácie, obsahu súdneho spisu, ani vyjadrenia predsedníčky okresného súdu nevyplývajú žiadne osobitné okolnosti, na základe ktorých by bolo možné rozhodovaniu o návrhu na odklad exekúcie priznať akýkoľvek stupeň skutkovej zložitosti.

13. Pri hodnotení správania sťažovateľa ústavný súd konštatuje, že nezistil žiadnu okolnosť, z ktorej by akokoľvek vyplynulo, že celková dĺžka rozhodovania súdu o návrhu na odklad exekúcie bola negatívne ovplyvnená správaním, resp. procesnými úkonmi sťažovateľa, ktorý, naopak, viacerými urgenciami aktívne žiadal súd o rozhodnutie o podanom návrhu.

14. Tretím kritériom, podľa ktorého ústavný súd hodnotil, či v napadnutom konaní došlo k zbytočným prietahom, bol postup okresného súdu. Ústavný súd konštatuje, že už samotná skutočnosť, že o návrhu na povolenie odkladu exekúcie bolo rozhodnuté až po viac ako jedenástich rokoch od podania návrhu, pričom exekučné konanie ako celok trvá už 20 rokov, nie je zlučiteľná s obsahom práv, ktorých porušenie sťažovateľ namieta vo svojej ústavnej sťažnosti, a je dostačujúca na vyslovenie ich porušenia. Obsah súdneho spisu pritom dáva jednoznačne podklad pre záver, že okresný súd bol celú dobu od doručenia návrhu kontinuálne nečinný až do 19. augusta 2025. Skutočnosť, že o návrhu bolo napokon rozhodnuté až uznesením z 30. októbra 2025, nie je spôsobilá konvalidovať neoprávnený zásah v podobe úplnej pasivity súdu. Neoprávnenosť zásahu nemožno ospravedlniť tým, že sťažovateľ nepodal predsedovi súdu sťažnosť podľa § 62 ods. 1 zákona o súdoch, ktorá v praxi ústavného súdu nie je považovaná za účinný prostriedok nápravy z pohľadu subsidiarity ústavnej sťažnosti.

15. Celková dĺžka konania o návrhu sťažovateľa bola vyplnená úplnou nečinnosťou okresného súdu, ústavný súd preto dospel k záveru, že postupom okresného súdu došlo k porušeniu základného práva sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 38 ods. 2 listiny, ako aj jeho práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru. Niekoľkoročná úplná nečinnosť okresného súdu bez existencie akéhokoľvek ospravedlniteľného dôvodu je takým intenzívnym procesným excesom z povinnosti poskytnúť sťažovateľovi ochranu jeho subjektívnych práv, že možno hovoriť o odmietnutí spravodlivosti (*denegatio iustitiae*). Takýto exces preto neoprávnené zasahuje aj do základného práva sťažovateľa na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a čl. 36 ods. 1 listiny (výrok 1 tohto nálezu).

16. Keďže o návrhu na odklad exekúcie už bolo medzičasom rozhodnuté a rozhodnutie už bolo expedované stranám sporu, ústavný súd okresnému súdu konať v napadnutom konaní neprikázal, keďže sťažnostná argumentácia sa odvíjala výlučne od nečinnosti okresného súdu pri rozhodovaní o predmetnom návrhu. Uvedenej časti ústavnej sťažnosti preto nevyhovel (výrok 4 tohto nálezu).

IV.

Priznanie primeraného finančného zadosťučinenia

17. Cieľom primeraného finančného zadosťučinenia je dovŕšenie ochrany porušeného základného práva v prípadoch, v ktorých sa zistilo, že k porušeniu došlo spôsobom, ktorý vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany, nielen vyslovenie porušenia, prípadne príkaz na ďalšie konanie bez porušovania základného práva (m. m. napr. IV. ÚS 210/04, IV. ÚS 302/2020). Ústavný súd konštatuje, že v uvedenej veci prichádza do úvahy priznanie finančného zadosťučinenia. Ústavný súd považoval v okolnostiach danej veci za primerané priznať sťažovateľovi finančné zadosťučinenie vo výške 5 000 eur, ktoré mu je okresný súd povinný zaplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu (výrok 2 tohto nálezu). V prevyšujúcej časti požadovaného finančného zadosťučinenia ústavný súd ústavnej sťažnosti nevyhovel (výrok 4 tohto nálezu).

V.

Trovy konania

18. Ústavný súd priznal sťažovateľovi náhradu trov konania v sume 949,17 eur v súlade s vyhláškou Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška“), a to za 2 úkony právnej služby (prevzatie a príprava zastúpenia a písomné podanie ústavnej sťažnosti) vykonané v roku 2025 podľa § 13a ods. 1 písm. a) a c) vyhlášky. Ústavný súd vychádzal zo základnej sadzby tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby za rok 2025 v sume 371 eur (1/4 výpočtového základu podľa § 11 ods. 3 vyhlášky), tiež zo sadzby za náhradu hotových výdavkov (režijný paušál) za každý úkon právnej služby za rok 2025 v sume 14,84 eur (podľa § 16 ods. 3 vyhlášky). Celková suma trov konania tak s príslušnou daňou z pridanej hodnoty predstavuje sumu 949,17 eur. Priznanú náhradu trov konania je okresný súd povinný zaplatiť na účet právneho zástupcu sťažovateľa (§ 62 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov v spojení s § 263 ods. 1 CSP) v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 13. novembra 2025

Ladislav Duditš
predseda senátu